

is teszik, hanem kiszélesíteni és fáradhatatlanul dolgozni annak megszilárdításán. Ime ez minden vezető ember kötelessége, bármilyen helyen is üljön az illető, akár az állami, vagy a közgazdasági szervezetben, akár a Népfront vagy más szervezetben.

A fentebb felsoroltakból világosan kivehető, hogy éppen minden hazaszerető erő megszilárdításának és az ellenállási front megszilárdításának volt köszönhető, hogy a háború folyamán minden nehézséget legyőzhettünk. Ami pedig a háború idejére érvényes, az éppen annyira, sőt talán még inkább érvényes országunk békés ujjaépítésének idejére is.

Végül az eddigihez még ezeket tenném hozzá: a Népfelszabadító harcban és annak eredményeiben benne vannak a társadalomfejlődés történelmi törvényszerűségének elemei, amelyeket nagy tanítóink Marx és Engelsz fedeztek fel és amelyeket elméletileg gazdagítottak, elmélyítettek és gyakorlatilag alkalmaztak. Ez a történelmi törvényszerűség a fejlődés folyamán Jugoszláviában a múltban is és ma is bizonyos fokig új formákat mutat, amelyeket a háború folyamán részben az újfajta háború és annak újfajta következményei okoztak. Ezeket pedig a szocialista ország, a gyönyörű fejlődést mutató Szovjet Szövetség majd harminc éves fennállása idézte elő. Ezek szerint a nálunk tapasztalható különleges jellegű fejlődés és annak következményei nincsenek a marxizmus, sem a leninizmus, ellentmondásban, hanem azzal egyeznek. Ez egyúttal még egyszer újra bizonyítja nagy tanítóink lángelméjét, akik azt tanították, hogy a marxizmus, leninizmus nem dogma, hanem útmutatás a cselekvésre.

Csakis az ilyen felfogás helyes és kádereink ehhez kell, hogy igazodjanak a tömegekkel való munkájukban, akárhol is legyenek. Ha így szemléliük a dolgokat, nem áll fenn az a veszély, hogy egyes vezetőemberek elszigetelődnek a tömegektől. Ellenkezőleg csak még jobban összekapcsolódnak azokkal. Az ilyen felfogás és az ilyen szellemben végzett munka szilárd láncszemekké alakítja át kommunista vezető embereinket, amely láncszemek ezt a nagy népi szövetséget, ezt az újfajta szövetséget még egyöntetűbbé, széttörhetetlenné teszik.

LATÁK ISTVÁN

NOVISZÁDI ŐSZ

Lágy októberi nap, rőtlevelű bozót,
Bokrok között szellők, jó illatot hozók.

Napon éled minden: fű, fa, haraszt s a rög.
Egy hosszú vonatsor a vashídon csörög.

Rovarok szállongnak porzó csillogásba,
Mesezírój futató gyárak zuhogása.

A hegy kékellik a nyugodt Duna felett.
A napon sütköznék bénák és betegek.

Anyád, mátkád, fiad orcáját sóvárgod,
Megsimogatsz minden őszi kis virágot.

Ringató játékot játszik veled az ős,
Az avarba süppedsz, s a legenyékhez nölsz.

Az ifjúság szerte sugarasan lépked,
Hogy rohan az idő! — Ó, beh szép az élet.